

הכנסת העשרים וחמש

יוזם : חבר הכנסת אושר שקלים

מצטרפים : חברי הכנסת	יוסף טייב
	צגה מלקו
	קטי קטרין שטרית
	אריאל קלנר
	לימור סון הר מלך
	אליהו רביבו

3125/25/פ

הצעת חוק טיפול ארוך טווח בעבירות מין חמורות, התשפ"ג–2023

הגדרות

1. בחוק זה –

"הורשע" – לרבות נאשם שבית המשפט קבע כי ביצע את העבירה, או שבית המשפט מצא כי עשה את מעשה העבירה לפי סעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א–1991.

"חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין" – חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו–2006;

"טיפול תרופתי" – כהגדרתו בסעיף 20ג לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין.

טיפול תרופתי

2.

(א) על אף האמור בכל דין, הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 345 לחוק העונשין, התשל"ז–1977³ (בחוק זה – עבריין), ישוחרר ממאסרו רק לאחר שעבר טיפול תרופתי (בחוק זה – טיפול תרופתי), ללא תלות במשך עונשו.

(ב) הטיפול התרופתי יינתן בהתאם להוראות סעיף 20ג(ב)(1) ו-(2) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין ויכול שיינתן אף שלא בהסכמתו של העבריין.

¹ ס"ח התשנ"א, עמ' 58.

² ס"ח התשס"ו, עמ' 234.

³ ס"ח התשמ"ח, עמ' 62.

- תחילת הטיפול 3. מתן הטיפול התרופתי יתחיל לפחות שישה חודשים לפני השחרור ממאסר.
- זכאות לשחרור על תנאי 4. על אף האמור בכל דין, סירב העבריין לקבל טיפול תרופתי במהלך שהותו במאסר, לא יהיה זכאי לשחרור על תנאי ממאסר.
- עונשין 5. לא התייצב עבריין לקבלת טיפול תרופתי, יוטל עליו קנס בגובה 10,000 שקלים חדשים; לא התייצב כאמור בפעם השנייה, דינו – מאסר שישה חודשים.

דברי הסבר

תופעת אינוס, ובפרט אינוס ילדים וקטינים, היא מהפשעים המזוויעים ביותר בחברה בישראל ובעולם. בשנים האחרונות התפרסמו מקרים לא מעטים בהם הותקפו עשרות ילדים על-ידי פדופילים ששחררו מהכלא באלימות נוראה, ונראה שהנושא אינו זוכה לטיפול ראוי שימנע הישנות מקרים דומים בעתיד.

המחקר מלמד באורח חד-משמעי שעבירות הפדופיליה הן חוזרות ונשנות, ושהסיכוי להתקפות נוספות על ילדים על ידי הפדופיל המשוחרר מהכלא עלול להיות גבוה ביותר (בסביבות 80-90 אחוזים). קיימים מקרי אונס ואלימות מינית אשר מבוצעים גם על ידי בגירים. לפי איגוד מרכזי הסיוע לנפגעי ונפגעות התקיפה המינית – אחת מכל שלוש נשים תותקף מינית בחייה, ו-84 אלף נשים נפגעות בשנה. המשמעות היא כי בישראל מתרחשות, על פי ההערכה, כ-230 תקיפות מיניות מדי יום. בנוסף לאמור, מחקר שנערך על נבדקות ישראליות מעלה כי כ-21% מהנערות והנשים בישראל נאנסו. לאחרונה היינו עדים למעשי אונס מזוויעים שנעשו לעיני ילדים ואשר פגעו בנפשם ובבריאותם של קורבנות האונס. בהתאם לכך, מוצע כי טיפול תרופתי יינתן לעבריין מין בכפיה כתנאי לשחרורו מהמאסר בבתי הכלא. היות והקורבנות במקרים אלו הם ילדים חסרי אונים, נשים וגברים, ראוי שהמחוקק יפעל להגנת ילדי ישראל בפני פדופילים שכבר הורשעו והם בבחינת "שור מועד" וכן להגנת נשים אשר לפי הסטטיסטיקה חוות את מקרי האונס והאלימות המינית הגבוהים ביותר. זאת מתוך ההנחה, שבמקרה של התנגשות אינטרסים טובת הקורבן קודמת לטובת העבריין – קל וחומר כשמדובר בילדים, קטינים ובנשים. על כן, יש לאמץ את הענישה המוצעת על מנת לפעול הן בהיבט ההרתעתי הן בהיבט העונשין.

 הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
 והונחה על שולחן הכנסת ביום
 ז' בניסן התשפ"ג (29.03.2023)